

Č. 4185.

Předválečné renty: * Přijme-li některý úřad schovací seznam předválečných rent, uložených v cizině, i po lhůtě nařízením č. 151/1921 Sb. stanovené, nemůže min. fin. mocí dohlédacího práva seznamenání to pro zmeškání zmíněné lhůty zrušiti nebo bezúčinným prohlásiti.

(Nález ze dne 2. prosince 1924 č. 21.342).

V ě c: Augusta W. v Praze proti ministerstvu financí o převzetí rakouských předválečných rent do úřední úschovy.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro neza-
konnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím odepřelo min. fin. st-lce převzetí rak. předválečných rent, a to 1200 K nominale květnové, 400 K nominale červnové, 300 K nominale březnové, 200 fl. dubnové renty, do úřední úschovy ve smyslu zák. z 18. března 1921 č. 124 Sb. a nař. ze 7. dubna 1921 č. 151 Sb. z důvodu, že podle vyhlášky min. fin. z 30. listopadu 1921 č. 433 Sb. lhůta pro skládání rak. rent do úřední úschovy uplynula již dnem 31. prosince 1921. Zároveň prohlásila seznamenání rent těch vzorcem C), které bylo provedeno u zem. finanční pokladny dne 30. prosince 1921, za bezúčinné, ježto seznamenání rak. rent vzorcem C) bylo možné ve smyslu § 1 nař. ze 7. dubna 1921 č. 151 Sb. toliko ve lhůtě do 15. května 1921.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto: — — —

Stížnost namítá, že žal. úřad neprávem prohlásil bezpředmětným resp. bezúčinným seznamenání těchto rent seznamem C), provedené u zem. fin. pokladny v Praze dne 30. prosince 1921, jelikož prý seznamenání to bylo pravoplatným rozhodnutím fin. úřadu, podřízeného úřadu žal., a st-lce z něho vyplývá určitá práva, jichž mělo býti šetřeno; ostatně prý lhůta, na kterou se nař. rozhodnutí odvolává, není prekluzivní, neboť ani zákon ani nařízení nezakazuje úřadům příslušným seznamenati dluhopisy, u kterých jsou splněny věcné předpoklady, po této lhůtě.

Tuto námitku shledal nss důvodnou.

Paragrafem 1 vl. nař. ze 7. dubna 1921 č. 151 Sb. bylo nařízeno, aby titry předválečného dluhu rak. a rak.-uh., které jsou mimo území čsl. republiky, ale jsou majetkem příslušníků čsl., byly nejdéle do 15. května 1921 seznamenány. Nařízení to mělo za účel zjistiti také ony dluhopisy, které dle zák. z 18. března 1921 č. 124 Sb. přicházely v úvahu při zjišťování předpokladů pro rozhodnutí v otázkách převzetí předválečných dluhů resp. pro úpravu výplaty úroků, avšak nemohly býti odevzdány do úřední úschovy, poněvadž byly uloženy v cizině a teprve dodatečně sem měly býti převezeny.

Ve sporném případě předložila st-lka zem. fin. pokladně seznam C těchto rent dne 30. prosince 1921, kterýžto seznam byl pokladnou tou přijat.

Zmeškala tedy st-lka lhůtu, k seznamenání těchto rent do 15. května 1921 určenou, a následkem toho nebyl ovšem úřad více povinen, sez-

nam přijmouti a seznamenání provésti resp. potvrditi, neboť st-lka zmeškáním uvedené lhůty pozbyla práva na provedení tohoto seznamenání dodatečně. Jestliže však úřad přes to seznam ten přijal a seznamenání to provedl, prominul tím straně toto zmeškání zmíněné lhůty, a dlužno tedy v případě tom toto dodatečné seznamenání pokládati za platné splnění úkonu straně v ohledu tom nař. č. 151/1921 Sb. uloženého. Toto dodatečné splnění přihlašovací povinnosti s důsledky z něho plynoucími nemůže bez porušení subjektivních práv strany učiněno býti ilusorním tím, že nadřízený úřad seznamenání takové prohlásí neplatným a bezúčinným z důvodu, že se nestalo ve lhůtě, stanovené nařízením č. 151/1921 totiž do 15. května 1921, neboť zákon nikde nestanoví, že by po lhůtě této seznamenání takové vůbec již bylo nepřipustné nebo že by seznamenání některým úřadem po této lhůtě, tedy s prominutím zmeškání této lhůty přijaté a provedené, bylo neplatné a zmatečné.

Jest proto nař. rozhodnutí také v tomto směru v rozporu se zákonem, a bylo je tudíž v celém rozsahu zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4186.

Honební právo (Morava): * Obecní honební výbor zůstává ve své funkci i po uplynutí období volebního, dokud neexistuje výbor nový.

(Nález ze dne 2. prosince 1924 č. 21.538.)

Prejudikatura: Boh. 315 a 715 adm.

Věc: Richard H. v T. proti zemské správě politické v Brně o prodloužení nájmu obecní honitby dosavadnímu nájemci.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Ob. hon. výbor v T., zvolený v roce 1914 na dobu do konce roku 1916, v zasedání z 26. října 1922 vyhověl žádosti dosavadního nájemce ob. honitby v T. Hynka S., továrníka v Š., aby mu byl na další dobu prodloužen nájem honitby, který vyprší dnem 31. prosince 1922. Bylo usneseno prodloužení na 12 let za nájemné ročních 5100 K. Osp v Š. výměrem z 1. listopadu 1922 podle § 29 zák. z 26. července 1912 č. 4 z. z. mor. ex 1914, přihlížeje k projevenému souhlasu ob. hon. výboru, prohlásila, že Hynku S. prodlužuje nájemní poměr stran honitby v T. bez dražby na hon. období ode dne 1. ledna 1923 do dne 31. prosince 1934 za roční nájemné svrchu uvedené. Proti tomuto výměru podalo několik majitelů pozemků v T., mezi nimi stěžující si Richard H., rekurs k mor. zsp-é, v němž se žádá zrušení nájemního poměru z důvodu, že ob. výbor hon. v T., zvolený v roce 1914 jen na zbývající hon. období 1914—1916, nebyl oprávněn usnášeti se o žádosti za prodloužení nájemního poměru na dobu ode dne 1. ledna 1923 dále, a že prodloužení nájemního poměru vůbec a zvláště na 12 let odporuje z různých důvodů zákonu.

Zsp rozhodnutím z 25. ledna 1923, proti němuž směřuje stížnost Richarda H. k nss podaná, zamítla po vyslechnutí mor. zv-u odvolání toto jako neodůvodněné, ježto zvolený ob. hon. výbor jest oprávněn